Csabai László

Listák

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 29. szám, 2019. július 19.

Igor Sevcsuk egy fél üveg snapsz benyakalása után szünetet tart. A partizánvezér, miután felszabadította a falut, kijelölte főhadiszállásának a volt kolhozirodát. Második dolga volt behívatni három éve nem látott menyasszonyát, Mása Szokolovát, akit az asztalon rögtön magáévá tett. Aztán ital után kezdett kutatni. A snapsz a helyiek nyelvén köménymaggal ízesített denaturált szeszt jelent. Undorító. De meg lehet szokni. Sevcsuk viszont a hosszú erdei évek alatt elszokott tőle. Öklendezik. Könnye, nyála egybefolyik. Ezért nem hallja meg, hogy kopognak. Az ajtó kinyílik, és belép Szerhij Pitra.

– Mit akarsz!?

– Egy listát hoztam.

– Mutasd! – és a partizán tanulmányozni kezdi a neveket. Néhányat ismer, hisz ő maga is a környékről származik. A szüleivel gyakran jött a jurovói templomba, aztán meg komszomolistaként itt volt az ideológia szeminárium. Azon ismerte meg Mását is. Sevcsuk még csak huszonnyolc éves, és már partizán ezredparancsnok. Igaz, hogy sok, fölötte álló parancsnokot likvidáltak a megszálló németek és magyarok, meg a velük szövetséges Ukrán Milícia. Néhányan meg átszöktek az utóbbihoz. Ilyenkor új rejtekhelyet kellett keresni a partizáncsoportnak.